

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fülöp könyvkereskedése
adók az előfizetési díjak.
illetékek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítálnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben:
Schalek H., Dukas M., Oppelk A.,
„Általános Tudósító” hirdetési osz.
tálya Budapest.

Nyitlitter petitsora 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A kukoriczomoly.

A hernyó a kender (a vadon növény) is csak épp úgy és olyan módon támadja meg, mint a kölest. S a kár is hasonló amához, valamint hogy a hol az a kölesben előfordul, ugyanott pusztít a kenderben is.

A kukoriczomoly előfordul továbbá a komlóban és pedig úgy a természetben, mint a vadkomlóban.

A rovar tökéletes ismertetése végett szükségesnek tartom még azokat a gyomokat, valamint vadon termő növényeket is felemlíteni, a melyeket a kukoriczomoly szintén megtámad. Ezek az ürömfajok (Artemisia), disznóparéj (amarantparéj), Amaranthus retroflexus), a különféle bogács, továbbá a takácskóró (Dipsacus fullonum) s alkalmasint az iszalag (Clematis vitalba), a melynek száraiban a kukoriczomoly hernyója éléltet.

A kukoriczomoly a szőlőben eddig nem tett kárt; legalább erről eddig még sehol sem történt említés, pedig kárt tehet e rovar abban is.

A kukoriczomolynak nincs igen állati ellensége, s így a gazda nem igen remélhet, hogy a kukoriczomoly kártételének itt is valamely jötevé rovarcsapat elszaporodása vet véget, mint megannyi más esetben; itt nagyon is szükséges, hogy maga az ember

szálljon vele szembe. És ismervé már most alaposan a kártevő rovar és annak sokszor igen furlangos életmódját, most könnyebben lesz megérthető az ellene követendő védekező eljárás is, amely a következőkből áll.

Védekezésnél az állat életmódjából a következő mozzanatokot kell szem előtt tartani: hogy a) a hernyó a szárt a hegyénél kezdi ki, b) hogy legelőmegebben a szárból tanýáz, c) hogy kisebb mértékben a csutkában és a levágott gyökérrészben is áttelelhet és végül d) hogy előfordulhat e hernyó több kultivált és vadon termő növényben is. S e szerint a védekezésnél is ezekhez kell ragaszkodni.

a) Ott, hol a kukoriczomoly már a kukoriczást hegyein mutatkozik, legsürgősebb teendő, hogy a fertőzött czimert és esetleg a szárnak ezt a részét, amelybe a hernyó már befurakodott, azonnal levágjuk, a levágott részeket összegyűjtjük és a nyilt tejű hordóba, vízbe dobjuk, azonban mindig ügyelvé arra, hogy a hernyók akár a czimerek levágása közben akár egyébként, vagy már magából a hordóból el ne szökjenek. E szerint legjobb volna, ha a munkások a levágott részeket előbb nagy kézi edényekbe gyűjtik össze s azokat azután a hordóba töltik, a melyet szintén mindig fedve kell tartani. Ha a hordóban már sok a hernyó, akkor azt leforrázni, vagy esetleg trágyaléba fojtani és azután trágyával le-

lakarni kellene, hogy abból egy sem meneküljön. Ezen eljárás sikere attól függ, hogy mennyire gondosan hajtották azt végre. Minden esetre fontos, hogy a munkások mindig vizsgálják meg a szárt, hogy a hernyó meddig vándorolt már le; erre jó utmutató a rágás helyén kis csomóban csüngő rágott por. Szükség esetén tanácsos, hogy ez az eljárás másodsor is megismételtesse, mert a czimerek (zászlónak, himvirágoznak, a kukorica zabjának) vagy a szár legfelsőbb részének ilyenkor való levágásával a kukoriczárban nem teszünk kárt. Ennek az eljárásnak az ideje akkor következik be, ha a hernyó már csakugyan mutatkozik, s ez rendszerint július második felében vagy augusztus elején következik be, de a korai fajtaéknál még hamarabb is.

b) Tudva azt, hogy a hernyó ősz végén nagy tömegben a kukoriczárban tanýázik és ugyanott át is telel, szükséges, hogy a kukoriczást gyökerestül a helyszínen vagy azonnal elégtessük, vagy ha erre, mint teli takarmányra szükség van, hogy azt a következő évi márczius végéig föltessük, figyelemmel lévén arra, hogy annak hulladéka vagy az az alom, melybe a kukoriczástól kipergő hernyó meghuzódhatott, szintén trágyaléba kerüljön, hogy a hernyók abban is tönkre menjenek.

Kukoriczárnak föltétele és annak nyáron át való ellátása mindig veszedelmet

TÁRCZA.

Jövő.

Gondolsz e arra? hogy tán évek múlva,
De egyszer mégis még találkozunk.
Te tisztes asszony, én őszbe borulva,
S a mult fölött majd elábrándozunk.

Elmondjuk egy másnak, lassan, nyugodtan,
Hogy — régt volt bár — boldogok nem vagyunk,
Mióta a szívünk egymásért dobbant
És mégis, mégis széjjelvált utunk.

Elmondjuk, hogy hideg van a szívünkbe,
Kiegett bár, de nem feledhetett,
És forró könyvek szöknek szemünkbe,
Siratjuk azt, mi régen elveszett.

Erdősy Dezső.

Küzdöttem érted . . .

Küzdöttem érted annyi évig,
Nyomorban, guny közt, — betegen.
Vihar után szívárvány voltál
Sorvasztó, kínos éveken!

Te voltál eszményim világa,
Kit földi meg nem érhetett,

Tündöklőn, mint a nap ragyogtál
Borongó álmain felett.

Ó! — aztán minden elsötétült,
Merő rom, kétkedés vagyok . . .
Tündéri álmom: ifjúságom,
Tavaszi fényed nem ragyog.

Herceg János.

Az apa.

Sápadt, vézna nő bandukolt a hepehupás
pusztai uton. Dideregve huzta össze mellén a vékony kendőt. Karján valami csomagot visz, de úgy be van burkoltva egy nagy kendőbe, hogy nem lehet kienni, hogy mi van benne. Az utról néha-néha le-letevé s ilyenkor nagyot botlik a réti vakondtúrásokban. Szemei mereven néznek a vastag ködbe; alig lehet látni két-három lépésre. Néha-néha sóhajt egyet, megáll pihenni, azután újra utnak indul.

Vajon hova megy?

A pusztai csárdá ivószobájának mécses szomoruan pislog ki a kis ablakon. Erőtlen sugarai-val hiába igyekszik athatolni a vastag ködön.

Az alacsony szobában a hosszú asztalnak kandalló felőli végénél az öreg csárdás kuporog magában. Lábatáin egy hosszuzóró komondor csóválja a farkát s pislog fel szótlan gazdájára. Hébe-korba végig huzza karmait a kemény kordován

csizmákon, odadörzöli bozontos fejét a csárdás térdéhez, de ez csak nem néz rá. Hej, dehogyan gondolt ő most a jelenre, messze, a messze multban járnak gondolatai . . . Milyen hangos volt akkoriban ez a csendes, füres csárda, milyen más kedve volt akkor neki! Még a hetedik határról is idejártak a legények egy-egy itóka borra, ha megsomjaztak. Pedig ugyancsak gyakran somjaztak ám.

Nagyon rossz bor termett akkoriban a rossz időjárás miatt, de hát, uramfia, sokat el képes felejteni egy olyan tüzet szóró fekete szempár, mint amilyennel a kis csárdás Böske csalogatta a vendégeket. No az ő kezéből nemcsak a karczost, de még az ecetet is bátran nektár gyanánt lehet meginni.

Uri vendége is volt akkoriban a csárdának. A felsőszeli uraság, Egresy Pista, mindennapos volt a banda cigányával. Hát mi tagadás, — ő sem a borért járt ám ide, de ez nem volt baj, mert úgy szórta a pénzt, hogy a csárdásnak elég volt markokolászni. Az ő bolond feje csak a pénzt látta, azt pedig nem vette észre, hogy a lány meg a . . . no de csak sorjába.

Bizony csak sorjában, mert elég gondot ad egymásután, szép lassan átgondolni azokat, amik ezután következnek. Pedig nem sok az egész. Csúpan annyi, hogy a bogárszemű Böske elkezdett cifrából cifrából ruhákban járnai s midőn az öreg csalpáros egy este kedőre vonta, hogy hol veszi rá a pénzt, a leány sirva fakadt, s másnap eltűnt az apai házból. Ettől a naptól kezdve Egresy Pista se jött a csárdába, no meg lassankint a többi vendégek is elmaradtak, mert hát a csárda félre-

rejthet, s azért nagyon is kárhoztaladó az eljárás, melylyel sok gazdaságban találkozunk, hogy t. i. egyes gazdasági segédépületeket (pl. a cselédség sertésólitait) kukoriczákórával fedik.

c) A kukoriczaföldön nem szabad hagyni a levágott kukoriczaszárak alsó részét, azok gyökereit sem, mert a hernyók kis része bent szokott maradni telelésre ezekben is. — És az még nem elég, ha valaki ezeket a maradékokat egyszerűen beszántáná; a molynak, illetve hernyójának e beszántás nem igen árt, talán még használ is, mert így a földben legalább melegebb, védetebb helyen tel. Szükséges tehát, hogy ugy az alsó szárrészek, mint egyáltalán minden szárhulladék a föld felszántása előtt ellakaritassék, egy helyre összegyűjtessék és elégettessék. Ez mindenesetre munkával jár, de még sem kerül annyiba, mint a mulasztásból e mulasztásból esetleg keletkezhetik.

d) Nagy figyelem fordítandó a kukoricza morskolása után a csutkákra is. Ezekről láttuk, hogy belsejükben szintén igen sok moly húzódik meg. Igaz, hogy legtöbb helyen ezt a csutkát még tél folyamán feltüzelik, de sok helyen látni azt még nyáron is, a mint szanaszét hever az udvarokon és a gazdasági épületek között, kivált a sertésólitak előtt, ha ott a sertéseket csöves kukoriczával etették. A kukoriczaazemet a sertés lerágta, de a csutkáját ott hagyta s ott hagyja azt a maga sorsára a cselédség is. Hát ez nem jó szokás, mert ezekből a heverő csutkákból még mindig kikelhet annyi kukoriczamosoly, a mennyi éppen elég, hogy az új termést jelentékenyen megdézsmálja.

e) Figyelmet kell fordítani a kölestarlóra és a kenderföldekre is. A kendernél ugyan kevesebb a veszély, mert azt rendszeren gyökerestől kitépik és sok sérült szál hernyóstul együtt a munkás kezébe kerül. Ámde ne feledjük, hogy a megtámadott száraz rendszerint letöredeznek és földön hevernek s így bizonyos, hogy a szárnak alóbbi része, melyben a hernyó él, legtöbb esetben földön marad. Ugyancsak a földön marad a hernyó a kölestarlóban is. Ilyen esetben tanácsos, hogy az ilyen fertőzött tar-

lót vagy kenderföldet előbb sekélyen feltüreljünk s azután a köles- és kenderföldet előbb vasboronával, a borona után maradtakat pedig kézzel összeszedessük s mind tüzre hányassuk. A fertőzött tarlónak kézzel való kiirtása, miután nagyobb területen nagyobb költséggel jár, itt nem ajánlható.

f) Hasonlóképpen irtani kell a vadkomlót, kender s mindazokat a növényeket, a melyeknek körójában ez a hernyó előfordulhat. Ezt a munkát télen át bármikor, de márczius végéig okvetlenül be kell végezni. Az ilyen kórókat legjobb levágni és egy halomba összehordva feltüzelni.

(Vége.)

Jablonsky József.

Hol az igazság?

Időközönként bizonyos magyarelles és a reménybeli Délslávia szolgálatában álló horvát lapok mégis förmedvényeket bocsájtanak világgá a muraközi viszonyokról és hazafias állapotokról. Most is egy nagy hangu susáki kis újságnak az ellen van kifogása, hogy a muraközi nép szívesen olvassa a »Muraköz«, s ezzel kapcsolatban foglalkozik annak renegát (?) szerkesztőjével. Ezt a förmedvényt egy muraközi káplán küldötte be a susáki lapnak.

A mit a »Muraköz«-ről s annak szerkesztőjéről ama lap mond, az dicséret reánk nézve, mert: az ellenség gyalázása dicséret, s az ellenség dicsérete gyalázás volna. Mi nem törődünk tehát a susáki lap kirohanásával s nem is fogjuk sem a susákiak, sem pedig mások kedvéért lapunk 18 éves tiszteséges multját cserben hagyni, hanem lábunkat a jog és az igazság rendíthetetlen szikláján megvetve, vezetni fogjuk lapunkat ezután is abban a hazafias szellemben és tiszteséges irányban, a melyben eddig is vezettük, akár tetszik a káplán uraknak, akár nem?

Mi miatlunk tehát a horvátországi magyarelles lapok megpukkadhatnak mérgekben, hogy daczára a nagy agítálásnak, a népnek nem kellene az ő lapjaik. Mi miat-

tunk szidhatják a magyarságot, azért, mert nem akarják a Muraközöt az ő cseléjainak feláldozni, szavuk nem lévén igaz, sem mihozánk nem hallatszik, sem a menyorszáig nem jut el.

Nem a susáki újsághoz van tehát nekünk ez alkalommal szavunk, hanem azokhoz a fiatal tisztelendő urakhoz (tiszteliet a kivételeknek!), akik elég arczáltanak, hogy itt a magyarországi Muraközben magyar kenyeret esznek, magyar bort isznak, magyar emberekkel kocziintanak, magyar levegőt szívnak, ha a szükség kívánja magyar arcot mutatni, s aztán álnok módon, hátunk mögött, suttymban mindenféle hazaellenes kifakadásokkal boldogítják a horvátországi lapokat.

Vajjon nem gondolják meg a békének és felebaráti szeretetnek eme fiatal felkent apostolai, hogy a zágrábi főpásztor nem azért küldötte őket ide, hogy a muraközi nép békés előmenetelének útját állják, hanem azért, hogy ezt a jóra való népet a lelkiekben vezessék, velük hitünk szent tanait megértessék, őket jámborokká és Istenfélökké tegyék! S mit látunk? Nem a szent hivatás náluk (tiszteliet a kivételeknek!) a fő, hanem a konkolyhintés és hecczelés.

Végül még egy kérdést a susáki újság muraközi tudósítójához: Vajjon ki a renegát? — az, a ki itt Magyarországon született, itt nevelkedett, itt tanult s mint ilyen a magyarországi Muraköz hazafias felvirágzását óhajlja s ezen cél elérése tekintetében lapjával közreműködik, avagy az a magyarországi muraközi születésű, Magyarországon nevelkedett s itt tanult érseki titkár, a ki nem tudja s nem akarja azokat a káplán urakat megintani arra, hogy az ő magyar szülőföldjének békét hagyjanak s ne bántalmazzák a horvát lapokban azokat, a kik őket nem bántják s a kiknek türelmét és vendégszeretetét élvezik. Egy kis logikát és egy kis erkölcsöt a kézbe t. firkálgató páterkák!!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Felhívás!** Ő Felsége a király folyó hó 18-ki 70. éves születési évfordulója alkalmából Csáktornya község előljárósága felkéri a háztulajdonosokat, hogy házaikra lobogót kitűzni sziveskedjenek. Együttal a megelőző estén rendezendő fáklyásmenet fényének emelésére az utca felőli ablakok kivilágítását is kéri.

— **Szabadságolás.** Dr. Szegő Hugó csáktornyai járásbírósi vizsgalóbíró szabadságát t. hó 13-án kezdi meg. — Dr. Sziebert Gyula perlaki aljárásbíró m. hó 23-tól kezdve van szabadság.

— **Egyházi kinevezés.** Bengovecz Mihály mura-csányi születésű fiatal pap, a ki tanulmányait az idén végezte jó sikerrel, a pécsi püspökségi megyébe káplánná nevezett ki.

— **Bucsuszó.** Mindazon ismerősöknek és jóbarátoknak, a kiktől személyesen nem volt alkalmam bucsut venni, ez uton fejezem ki szíveslyes bucsuszavaimat. So m m e r István adóárnok, Szeged.

— **Megbízás.** Az igazságügyi minster ur dr. Györki Kálmán perlaki járásbírósi aljegyzőt az ottani bíróságához állandó ügyész-ségi helyettesül rendelte ki.

— **Áthelyezés.** Pirtl József lepsényi déli vasuti irodai gyakornokot hasonló minőségben Alsó-Domborura helyezték át.

esett a járt utól, az meg, akiért a csárdába jártak, — már tudja isten merre jár . . .

Könycsepp lopódzott az öreg csárdásnak szemébe, de hamar szédőrzölte a hivatlan vendéget, s haragosan kiáltott fel:

— Csak azért sem, nem érdemel az egy szivbő feltörő könycseppet!

Mintha a borból akart volna erőt meríteni az elérzékenyülés ellen, hirtelen ajkához emelte a poharat. A kutya felugrott és ugatva az ajtóhoz szaladt. Kint nyöszörgés, majd pár rekedt köhéscselés hangzott. A csárdás letette a poharat, bámulva nézett az ajtó felé, amely lassan felnyílt s egy sápadt női fej kandikált be rajta. A kutya vihogva ugrált, majd farkcsóválva gazdájához futott s ismét vissza a jövevényhez.

— Apám! — hallatszott a jövevény ajkán a félénk szó. — Megjöttöm, bocsáss meg!

A sápadt nő megröppenve hátrált, míg ajkai szakadozótan rebegték:

— . . . Csak mi felmelegedtem addig eressz be, csak egy falat kenyert adj, azután . . .

— Egy percze sem, el innen, nekem nincs gyermekem!

Azután az ajtóhoz ugrott, s ugy becsapta, hogy zörgött beléje az egész ház. Belül aztán ráfordította a zárat s visszaült helyére a kandalló mellé. Kint pár percig zokogás volt hallható, lassankint ez is elcsendesült, csak a szél süvöltése hangzott be a szobába. A csárdás gazda fejét kezére hajtva, lehunyta két szemét, aludni látszott, pedig csak felejteti akart. De lecsukott szemei daczára folyton előtte lebegett az a sápadt, sovány

arc, fülében egyre csengett az a pár szó: »Csak mi felmelegedek . . . Csak egy falat kenyert.« Hiába akart mára gondolni, hiába rázta meg haragos fejét, az a csökönys agyvelő csak azzal a gyűlöletes gondolattal foglalkozott.

Egyszer csak felkelt, eltámolygott lassan az ajtóig, elfordította a zárat és kilépett. A szél beszívította a nyitott ajtón, a hideg levegő megcsapta izzó homlokát. Kutatva nézett körül, de sehol senki, semmi. Már be akarta tenni az ajtót, midőn a komondor valami feketéllő tárgyat vonszolt feléje. Odament, felemelte s belépett vele az ivóba. Egy csomag volt, egy nagy kendőbe takarva. Vajjon ki hagyhatta itt, mi lehet benne? . . . Kezei gépiesen bontották ki a csomagot, de a munka lassan ment, mert újjai reszkettek. Végre mégis sikerült. Szétgöngyölte a kendőt, s ime egy csendesen alvó csecsemő feje bukkant ki belőle. Oly édesen szunnyadt szegényke, mint édes anyja kebelén. A csárdás gazda mervén nézte a gyermeket. Az pedig megmozdult, felnyitotta apró szemét. Olyan szép bogárfekete szemek voltak. Majd két kis kacsó került elő a pólýából, amikkel a kis jövevény hadonászni kezdett, miközben apró kis szájával olyan gagyogást vitt véghez, hogy az egész szobát betöltötte vele.

Karjaiba kapta az öreg ember a csecsemőt, s csókjaival árasztotta el. Azután tejet keresett elő, megetette, majd szép csendesen elringatta.

. . . Csárdás Bökét másnap reggel a csárdától két kilométernyire megfagyva találták.

Kincses Béla.

— **Megegyi állandó választmányi gyűlés.** A folyó évi szeptember hó 10-én tartandó törvényhatósági bizottsági rendes közgyűlésre az 1900. évi megegyi költségvetés megállapítása tárgyában teendő véleményes jelentés elkészítése végett az állandó választmányi ülésére az 1886. évi XXI-ik t.-cz. 17. §-a értelmében folyó évi augusztus hó 22-én — ugyan a fent kitett közgyűlésen felveendő egyéb törvényhatósági ügyek közgyűlési tárgyalásának elkészítése végett pedig az állandó választmányi ülés folyó évi szeptember hó 3-án mindenkor délután 9 órakor Zala-Egerszegben a vármegyeház gyűléstermében fog megtartatni, mely ülésére t. választmányi urakat van szerencsém meghívni. — Zala-Egerszeg, 1900. évi auguszt. 7. Dr. J a n k o v i c h László gróf s. k., főispán, s. állandó választmányi elnök.

— **Eljegyzés.** Rosenthal József kis-csellő bútorkereskedő jegyet váltott Apter Mór csáktornyai lakos kedves leányával, Fanni kisasszonnyal.

— **Katonai szemlék.** Letenyén, Perlakon és Csáktornyan a gyolagsági csapatok felett a hivatalos szemleletartás f. é. november hó 23-án lesz.

— **Esküvő.** Takács József varasdi uradalmi ispán f. hó 15-én tartja esküvőjét Szirtey Györgyné kedves nevelt leányával, Sveiger Ida kisasszonnyal.

— **Pályázat.** A letenyei járásbírósnál aljegyzői állásra pályázatot hirdetnek. Határidő 14 nap.

— **Halálozás.** Szalon Péter csáktornyai építőmester 15 hónapos Antal nevű fia f. hó 6-án meghalt.

— **Nyári táncmulatság.** A stridói kerékpár-egyesület folyó hó 5-én Rác-Kanisán a Kozma Márton-féle vendéglőben a rossz idő daczára is igen szép és kedélyes táncmulatságot rendezett, a melyen a szomszéd Stáyerországából is számosan vettek részt. A mulatság csak a reggeli órákban ért véget. Felülfizetni szivesek voltak: Gräner Testvérek (Csákt.) 8 k., Dunay Hugo gróf 2 k., Schwarczmann József (Cserencsóc) 2 k. A felülfizetőknek ez uton is köszönetet mond a rendezőség.

— **Kimutatás.** A dráva-vásárhelyi anyakönyvi hivatal kimutatása januártól júliusig. Született 102, meghalt 53, házasságot kötött 38 pár.

— **Választás.** A csáktornyai közs. elemi iskolánál iskolaszolgának négy pályázó közül Fliszár János csáktornyai városi rendőrt választották meg.

— **Vizsga.** A csáktornyai posta- és táviró hivatalnál f. hó 5-én özv. Verbanecsis Nándorné, szül. Laupheimer Gizella urnó a vizsgáját jó sikerrel tette le.

— **Jutalmazás.** A honvédelmi minister ur Ömeltőssága Balács József csáktornyai csendőrmestert a közbiztonság terén elért eredményeiért Ő Felsége a király születésnapja alkalmával pénzzutalomban részesítette.

— **Kimutatás.** A beliczai anyakönyvi kerület kimutatása f. év első feléről: Született 65, meghalt 32, házasságot kötött 156.

— **Zeneestély.** Sárközy Testvérek jó hirben álló zenekara f. hó 2-án Alsó-Domborun a Kaszinó helyiségében igen sikerült zeneestélyt rendezett, a mely a reggeli órákig tartott.

— **Köszönetnyilvánítás.** Nem mulasztatom el, hogy ez uton is ne mondjak köszönetet azon jószívű emberbarátoknak, a kik adományaikkal segítségére siettek Csehovecz község azon lakóinak (számszerint 27-nek), a kiknek sok évi fáradságuk gyümölcsét a múlt hó 26-ki tűz elhamvasztotta, köztük többeket teljesen hajléktalanokká tett. Első volt a nemes adakozók között Mestries

dráskoveczy plébános ur, a ki 20 kenyeret és 10 kor. pénzt volt szives adományozni. Adakoztak még Dráskovecz község gazdái 4 mérő lisztet, 10 kg. zsírt, babot és 1 kor. pénzt. Perlak község nemesszívű lakossága 88 kor. 88 fillért, 7½ mm. gabonát, egy kocsi szénát, egy kocsi zsúpot és építéshez való fát adományozott. Fogadják a nemesszívű adakozók a károsullak nevében mondott forró köszönetemet. V u k Lénárd bír.

— **A nagytrafikok ügye.** Huzamosabb idő óta foglalkoznak a lapok azzal a hirrel, hogy a pénzügyminiszter a nagytrafikokat megszünteti, illetve a dohányárúk nagyban való eladását államosítja, sőt egyes lapok hírei szerint már ez évi augusztus 1-én az összes nagyföldes kincstári kezelés alá helyeztetnek. A »M. K. L.« a legilletékesebb helyen nyert információk alapján a következőképp adja elő a tényállást: A pénzügyi kormányzat törekvése a dohányárúk nagyban való eladásának államosítása felé irányul, csakhogy ez a végcél hosszú idő után s minden esetre csak akkor valósul meg, ha a próbaképp tett kísérletek beválnak és ha a kormány a nagytrafikok kezelésére elégséges számú szakképzett tisztviselővel fog rendelkezni. De még ekkor sem fogják az összes nagytrafikokat megszüntetni, hanem csakis azokat, a melyek oly helyeken állanak fenn, a hol a kezelés közvetlen és állandó ellenőrzésére a pénzügyminiszterium megfelelő közeggekkel rendelkezik.

— **Záróvizsga.** A perlaki D. K. E. ovodája m. hó 22-én tartotta évrő vizsgáját. A vizsgán nagy közönség vett részt, a mely figyelemmel hallgatta a gyermekek szép szavalásait és éneklésüket. Délután az ovoda javára táncmulatságot rendeztek, a mely a kora reggeli órákig tartott. A jól sikerült táncmulatságon 140 kor. tisztja jövedelem folyt be, melyet az intézet vagyonához csatoltak.

— **Nyári mulatság.** Özv. Vizmathy Sándorné néh. m.-csányi körjegyző neje Hodosánban és Inkey-féle Mura melletti malomnál f. hó 7-én igen kedélyes mulatságot rendezett. A mulatságon igen számosan jelentek meg, a letenyei kitűnő zenekar játéka mellett a fiatalok pedig tánczra perdült s reggelig járta.

— **Szerencsétlenség.** Kodba Antal kerécsi földmives cséplés közben egyik kezével oly közel nyult a géphez, hogy ez kezét teljesen összeroncolta. A szerencsétlen embert a fridaui kórházba szállították, hol gyógykezelés alá vették.

— **Lopás.** Csekoric Kálmán dráva-szlávani földbirtokos tyukólából e hó 7-én éjjel több baromfi eltűnt. A csendőrségnek sikerült kideríteni a tolvajt Lukman Mária ugyanottani lakos személyében, a ki, miután tettét bevallotta, áttelt adva a csáktornyai kir. járásbírósnak. — Derk Balázs dráva-szentiváni korcsmáros zárt kamrájából eddig ismeretlen tettesek 20 kor. értékű husi, 70 kor. értékű zsírt és 12 liter pálinkát loptak el. A tetteseket nyomozzák.

— **Temlombetörés.** A csáktornyai csendőrmesternek f. hó 2-án sikerült egy jómadarat elcsipni Varasics Pál mura-csányi illetőségű csavargó személyében, a ki múlt hó 27-én virradóra a perlaki róm. kath. templomba betört és onnan 9 korona készpénzt vitt el. A vizsgálat folyamán kiderült, hogy az illető ezenkívül még többrendbeli lopást és betörést követett el; az 1896-iki mura-csányi betörésnek szintén ő volt a tettes. A jómadarat átadták a csáktornyai kir. járásbírósnak.

— **Pénzszórá kintornás.** Kovacsek Márk eszéki illetőségű kintornás a csáktornyai nagyvendéglőben annyira pazarlóan bánt a pénzével, hogy a csendőrség figyelmét is magára vonta. Találtak nála 122 kor. értékű ruhaneműt és ékszerket, melyeket azonban maga vásárolt. Am a pénz eredetét nem tudja bebizonyítani. A csendőrség ezért le tartóztatta és vizsgálatot indított ellene, mert lehet, hogy a pénzt úgy lopta valahol.

— **Lólopás.** A mura-csányi legelőről m. hó 30-án virradóra ismeretlen tettesek két lovat hajtottak el. Az egyik 3 éves hátán és fülén fehér foltokat viselő kanca, a másik szintén 3 éves sárga szőrű kanca. A tetteseket nyomozzák.

— **Égő kocsi.** Két hodosáni földmives borvásárlás végett Zala-Szt.-Balázásra utazott kocsin. A kocsin széna is volt, mely egyszerre csak elkezdett füstölni. A két ember csak akkor vette észre a tüzet, mikor már a széna lánggal égett. Rögtön eloltották a tüzet, s így nagyobb baj nem történt. A tűz valószínűleg eldobott égő szivarvégtől keletkezett.

— **Kimutatás** a Csáktornya-vidéki anyakönyvi kerületből június és július hónapokra. Születtek: Csérp Julia, Jambrovics János, Mihálicz Mária, Kozmács Margit és Antal, Novák Vida, Leszjak Mária, Zseleznyák Antal, Korunek János, Spolárics Mária, Novák Péter, Czónár János, Zadravec Magdolna, Vidovics Péter, Plevnyák István, Toplek Kapellári Mária, Godinecz Mária, Vurusics János, Zserjáv (halva sz.), Poszavecz Mária, Radek Mária, Zseleznyák Vincze, Kristofics István, Bajsz István. — Meghaltak: Gyurancics Flórián 7 hón., özv. Poszavecz Mihályné 67 é., Krajnár Teréz 3 é., Jambrovics János 6 n., Potocsnik Tamásné 76 é., Tkálcesecz Anasztázia 2 hón., Kozmács Antal 12 é., Pintárics József 16 hón., Bask Antal 81 é., Tótlak Katalin 3 hón., Gombár János 20 é., Zseleznyák Antal 2 hón., Magdalencics Bálint 21 é. Zsgáncz Imre 59 é., — Házasságot kötöttek: Levácsics Imre és Koszmeecz Rozália.

Szerkesztői üzenet:

Fiume. H. Annak a nagyhangu űszaki kis újságnak ama bizonyos számát köszönettel vettem. Köszönöm a szives érdeklődést és figyelemzetést! Más alkalommal is kérem figyelemmel lenni a minket érdeklő ügyekre!

Egy érdekes levél.

Bécsi tudóstól.

Wolf Rudolf ur rajzoló Bécsben, Hegasse 18. szám alatt, levélben, melyet alább közlünk, tudatja velünk, milyen kitűnő eredményt ért el felesége egy Ausztriában eddig ismeretlen gyógyszerezettel, mely a betegség vagy vérszegénység által elgyengült vért bámulatosan felrissziti.

A legbámulatosabb eredményt értem el, írja Wolfur, Williams dr. Pink-pilulával. Feleségem gyomorban szenvedett s miután egy ideig használta a Pink-pilulát, fájdalom megszűnt s ma igen jól érzi magát. Ugyanezt a módszert alkalmazom leányomnál bénasága ellen s remélem, hogy ugyanolyan eredményt érek el, mint anyjánál.

A Pink-pilula bámulatosan erős hatást gyakorol az egészségre. Számtalan a vér gyöngösgéből származó betegség van, melyet gyökeresen gyógyít. A friss; tiszta, rendszeresen működő vér eltünteti a vérszegénységet, a sárgaságot, neurasténiát, gyomor- és bélhajt és reumát. A Pink-pilula a testnek új erőt, ellenálló képességet ad s ez biztosítja az egészséget és a hosszú életet.

Kapható minden gyógyszerertárban, valamint a magyarországi fővártárban TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél, Budapest, Király-utca 12. doboza 1 frt 75 krért vagy hat doboz 9 frtért.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lapfajlagos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuće zadržaja
novinah, naj se pošiljaju na
me, **Margitai Jožefa** urednika
vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova,
kam se predplate i obznane
pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjedan jedankrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor

Na pol leta . . . 4 kor.

Na četvert leta . . . 2 kor

Pojedini broj: koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe
i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse« »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Od hasna cecatnih živinah.

Med živinskim svetu one, koje žive mlade donesuju na svēt i koje svoje mlade sa mlekom hraniju se zoveju cecatne živine. Ove imaju črlenu, toplu krv sa plućami dišuju sa korenjem zube imaju i koža njim je najvišekrat sa dlakom pokriva.

Cecatne živine poleg zubov i se na više redov razdeliju Zubi i ovi deli su tak znamenite stvari, da naravu živinah samo poleg ovih moremo prepoznati. One živine, koje se sa mesom živariju imaju špicaste zube, a koje se sa biljinami hraniju imaju tupe zube. Sa špicastimi zubi živine su najdivješe i na hitro je moći rasrditi najvišekrat živi plēn primeju. Takve su tigriš oroslan, hiēna vuk, lisica thorec i t. d. Naproti ovim one živine, koje se sa biljinami hraniju su krotke i mirneše, pak zato je i čovek ubi za pomoć zmed ovih si zehral. — Med domaćimi živinami su samo dva mesojedci (mačka i pes,) i med ovimi je samo pes ostavil čista krvnu naravu.

Da kak je hasnovita nekoja cecatna živina za človeka, to spazimo, ako gledimo ovcu. Ova dok živi, zatoga vunu mlēko sira širotku i t. d. daje; njeni gnoj je ravno tak hasnoviti; a kad ju zakolemo, njoj svemu zememo hasna. — Ovca biljinu jede i med one živine spada, koje preživaju.

Zmed preživatnih živinah su došle vun najznameniteše domaće živine, kak n. pr. rogatna marva, koza, gomila, za koju mohamedanci veliju, da je iz one zemlje stvorjena iz koje čovek. Arabs nju tak drži, kak član familie svoja domovinu za mater gomihah, a gomilu pak za ladju puste zove i to prav jer bez nje bi teško i nemoguće bilo putovanje vu pustini. Ako premine arabs nju oplakuje, kak svoje dēte. Nju prez žvalah moći lēpo ravnati sa lepom rečjom i za greh držiju, ako gdo bez potreboće zakole jendū gomilu.

Vu sumah je još vno go takvih živinah, koje preživaju. — Severnog strožera stanovnički njihovog jelena hasnujeju na sve ono, k čemu mi tu više živinah potrebujemo.

Ali zvun preživajućih živinah i jedno kopitarci daju vno go hasna čovečanstvu. Med ovimi na prvom mestu stoji konj, ta znamenita živina i vu povesti čovečanstva.

Im su još sada je ljudi, koji su tak rekuć sa konjom skup zraščeni. Za stare hunne i magjare je to znamenita živina bila, zato, ako su hoteli njihovomu Bogu, kojega su za »Hadur«-a zvali kaj žrtvovati, su žrtvovali bēloga konja, kakti najdragše blago njihovo. Prededom našim je konj moremo reći tu!iko bil, kak gomila arabsom i još danas magjar ljubi konja gizdav je na njegovu paripu. Ova živina ima jako lēpa svojst-

va; k gazdi je priljepna, vu pogibelji je sigurna; na konja je takaj sa velikim deluvanjem sviranje, vu taboru ga ognjevitim denē mužika i sa dvojstrukom jakostjom dela poleg glasa zvonēka.

I konja su već vu starim vremenu prikrotili. Stari grki su to držali, da gda su se Bogi za Grčku hrvali, je jedēn Bog tak gvinul, da je grkom konja dal- Da gde je konjova stara domovina to poznamo, ali to je sigurno, da je vu starim svētu bila, jer kad su Ameriku odkrili, tam je onda konj još nepoznat bil.

Krotki konj malokrat živi duže od trideset ljetah. Farba, veličina, pak i lik glave je jako različen, pak zato više forme konjov računamo. Najlepši i najplamiteši konj je arabski, najvećše konje poleg Severnog morja povaju, a najmenjši konji su vu Svedskoj i na otoku Korzika.

Najviše cecatnih živinah na suhoj zemlji živi, ali jesu i vu vodi živući sisavci. Med ove spada kit, tulanj (falka), rozmar i t. d. Med živinami je njuvkuš balna, (kit) koja vu severnih morjah prebiva. Ova strašna živina je 60—70 laktov duga, vno gokrat 1400 centov žmehka. Pod kožom njoj 10-12 palečnjakov debela mašca koja celo telo okolo vzeme. Iz ove slanine delaju onda kitni ribari ribju mašču. Jedna vekša balna ili kit 500 centov mašće da. Tak velike vusta

Z A B A V A

Trubentaš.

Na ovom svietu ima bezbrojnih stvari, koje čovek nemože svojom pametju doseći. Ja nemislim izkazanje preminulih, strašila i druge vrhunaravne stvari, nego ja mislim posve naravne i navadne stvari, koje se danomice dogadjaju.

Ja se n. pr. tomu sam čudim i u čudu pitam, zakaj već jedan krat neizgine trubentaš iz ovoga svieta, — ili čemu taj tvorbožji žive na tom svietu? — Ili, jeli možbit trubentaši imadu svi — svoje vlasttte kuće? — Shoro, da je tak, — jer tko bi trubentasa trpel u svojoj kući na stanu. Još trubentaša kak tak, — ali onaj njegov strašni instrument — trubentu — koja draži živce te najmirnije ljude dela nervoznimi.

Ostalim instrumentom, kak su gusle, flauta, klavir se može čovek čvrste volje priučiti, ali trubenti nikada. Ako nas je trubenta sto krat uznemirila, ona će nas i sto jedan krat uznemiriti. — Ona nepozna pomilovanja — ona je odredjena, da budi ljude. Em i na sudnji dan će nas trubenta iz groba buditi! Evo kakovu moć ima tru-

benta, da će se na njezin glas i isti mrtvi u grobovih obraćati. To bu prava larma! —

Ali — salom na stran — ja bi ipak rado znao, gde se trubentaši u puhanju trubente viezbaju, jer to stoji nepobitno, da ih nitko netrpi.

Oni se neka odsele kam im volja, dojdueg quartala se već dalje seliti moraju. Njihova sudbina je ta, da se moraju uvijek seliti. Sreća njihova, da ih svi gospodari nepoznaju, jer bi drugčije morali na drevlju kak plice spavati, pošto ih nebi nitko niti za jednu jedinu noć na stan prijel. Ali polag svega toga što je žalim radi njihove nevolje glede stana, ipak im zavidjam na njihovoj umietnosti, jer sam u svoje vrijeme poznal trubentaša od vojničke bande Erzherzog Rainer regimenta, čiju umietnost igraju u trubentu, bi radje bil imal, nego deset mekot medjimurskih dobrih zemaljah.

A da sam nisam takav, — da i drugi ljudi netrpe trubentaša u kući — dapače niti u susjedstvu, dokazati će ova pripoviedka, koja ima to znamenitost u sebi, da je od rieči do rieči sve istinski dogadjaj.

Glavnu osobu u toj pripoviesti sam osobno poznavao. To je bil već od narave trubentaš, visok i mršav, vlasi si je češal kak pokojni Liszt, a kaj je pri trubentaših velika osobitost, bil je trideset godinah star,

a još ledičen. Trubentaši se skoro svi rano zene.

A zakaj je ostal sve do tridesete godine neoženjen? — Na, to ja znam, i zviezde znadu — a zna to i gospodična Laura.

Je, znadu to dvie gospodične Laure! Ali prva gospodična Laura nije bila za ov sviet, napila se je na balu poslie drugog »cotillona« kakti led zdene limunade, pak se je radi te nepazljivosti hitro zatim preselila na drugi — liepši sviet.

David, — (tako se je zvala naša glavna osoba u ovoj pripoviesti) — trubentaš se je za njum deset godinah zaluval. On je u znak zalosti nosil na škrljaku crni flor, a odieval se je od glave do pete u crninu. — Vjernost je kriepost svih trubentašah — Zapamtite si dobro moje gospodične! — Guslači, flautisti, pianisti mogu biti nevierni, to ja znam iz vlastitog izkustva, ali vjernost trubentaša neprestaje nikada.

I David je ostal vieran uspomeni svoje pokojne drage te se je radi njezine smrti i u crni flor zamatal tak dugo, dok se nije doselil iz prelozke ulice u kolodvorsku ulicu. A i tu je još prva dva dana za njum tu goval, a tređji dan — bilo je baš jednog u liepom mēsecu Majuju — kad je črez oblok pogledal — opazi na obloku suprotne kuće dievojku — ah kaj to govorim

ima, da ako odpre, bi jedna šajka zišla nutri. Zube neima, na mestu ovih je tak zvani lus-pang, kojega i vu velikih stacunih tržiju, sigurno već obdelanoga.

— F. —

KAJ JE NOVOGA?

Goreća kola.

Prošloga meseca 29-ga su se dva vinski trgovci iz Hodošan dopeljali vu Zala-Szt-Balázs občinu. Koji su mimo njih odisli su je opominjali, da, se njim je na kolah ne-kaj vužgalo jer se kadi, ali ovi se nikaj nisu starali sa tem. Samo kad je već s plam-nom gorelo, onda su komaj vušli. Slamu su vodom polejali i taki je prestala nesreća. Sigurno je, da se je slama od vkrej hičene goreće cigare vužgala.

Šibtee.

Opet glas damo od takvoga ognja, kojega su sa šibicami igrajuća deca zročila. Zakaj si jedenkrat ne vzeuju pėdu roditelji nad tem zakaj ne paziju bolje, da šibice ne dojdju vu ruke decah. Samo jedna šibica je dosta tomu, kaj deče na nikaj spravi sve, kaj je se tak teško priskrbelo čez leto. Prošlog meseca 27- ga na večer je uzne-meril stanovnike Gelse občine strašen glas »Ogenj!« Zazgal se je škedenj Balogh Mihály i ogenj se je tak na hitrom širil, da je za malo vrėme 9 hižah i drugih zidinah zgorelo. Ognja je lberpacher Jozsefa 6 ljet stari Ferencz sin zročil sa šibicami. Roditelji su zbog nepazljivosti prek dani sudu. Dobro bi bilo, ako bi takve nemarne roditelje malo bolje priškrhnuili, da si drugočepazju na decu.

Spravljenje sada.

Za spravljanje sada, kaj dugo more stati nam sledeće preporučaju: Vzememo čistoga, běloga pėska, kojega vu vodi tak dugo peremo, dok ober njega voda bude čista. Tak čistoga pėska onda posušimo dob-

ro i zatem na njega vlejemo konjaka, ili pak francezku zganicu. Pėska sada vu truge denemo i med njega naložimo sada ali tak da jeden drugoga se nedotekne. Sad nesme biti jako zrel ali niti nezrel je nē dober. Truga na vrućem mestu nesme stati.

Nesreća.

Kolkesz Józsefa vurara 39 ljet stara žena iz Budapeste je o. m. 8-ga na spiritus lampi kuhala kavu. Med tem je lampu nekak cuknula i na se hitila, od česa je taki vu plamna postala Kričuć je bežala vun na gank, ali dok su domači opravu strgali znje se je već tak zopekla, da je malo ufanja, kaj bi živa ostala. Sada je vu špitalu.

Ubojstvo.

Vu Aradu je jednu sirotu vdovicu, Jemlich Ferencu ženu zaklala njenoga sina draga Pumutz Györgya žena. Ovu ženu si je hotel vdovičin sin ženiti ali to je stara ne dopustila. Pumutz Györgya žena je sada osvetu osnovala i to i k svrhi dotirala. — Vu pondeljek po podan je navalila na 60 ljetnu staru ženu i zatukla nju je, a telo pak njoj je sa svojim bratom vu jednu mlaku hitila. O. m. 7-ga su ju cigani našli vu mlaki. Žandarstvo je taki na Pumutzovu ženu imalo sumnju, i prijele nju je gde je onda valovala krivnju.

Zahvalnost.

Čehovec občine svi oni siromaki, koji su nesrećni postali zbog ognja, koj je julišu 26-ga bil i koj je 27 gospodarov na siromaštvo spravil, tak da njih vnogo si neima niti na kaj leći, po ovim putu zahvaljujuju iz srca svim onim, koji su je darovali s kojekakvim darom. Prvi gđo se daroval su bili gosp. Mestrics draskovski plebanus sa 20 hlebob kruha i 10 kor. penezi. Darovali su nadalje Draškovec občine pošl gospodari 4 dervenke melje 10 kil mašće, graha, i 1 kor penez. Prelog varoša stavovniki su darovali 88 kor. 88 fill penez 7¹/₂ mm. zrnja 1 voz krme, 1 voz šopa i drvo za cimper.

Na tem darom sa najvećšom zahvalnošćom zahvaljujuju ovi siromaki i vu njihovim ime-nu i ja: Vuk Lenárd biró.

Nesreća na vadasiji.

Iz Tátra-Füreda nam javiju, da Flesch C. Zsigmend poznati bečki gospon nekoji tjeđen je već, kaj se sa svojom ženom vu Tátrafüredu zadržava. O. m. 7-ga je sa Fü-zesséry njitravármegyinskim načelnikom išel na vadasiju. Med putom se je Fü-zesséry doli prignul, da si jagodu vtrgne, ali med giba-njem se mu je puška sprožila i kuglja je jednako za sluhu Flescha išla, gdo je taki vumrl. Fü-zesséry se je sam javil pri žan-darstvu. Fleschova žena sdvojuje od velike žalosti.

Vakacna Vlascics Gyula ministra.

Vlascics Gyula minister i ablegat našeg kotara se je denes dopeljal vu Budapeštu. Augustaša 14-ga bude vu Esztergom išel, da bude tam nazočen prilikom jubilarških svečanostih. Ravno tak bude minister i na bu-dapestanski jubilarških svetkih nazočen, pak iz ovog cilja do augustuša 21 ostane vu glavnim varašu. Po danu Svetoga Štefana bude se minister odpeljal vu nekoje nemško ili francuzko kupališće. Nazad dojduč bude minister vu Parizu ostal nekoji dan i pog-ledal izložbu. Vu prvi polovici szeptembra bude došel nazad vu Budapeštu. Ali od ovud se taki odpelja vu Balaton-Füred kupališće i tam ostane do konca septembra.

Svinje su ga pojele.

Vu Tóth občini (poleg Budapeste) je o. m. 10-ga žena Nagy Bertalan kućiša svojega dvė ljeta staroga dečeca poleg kotca doli dela i odisla nekam. Dete je nekak nad luknju vu kotec se potegnulo med svinje, koje su ga razmrcvarile. Kad je mati o podan dimo došla je samo kosti i opra-

dievojku — on je tam zagledal angela ili barem koju vilu! — i ta je jednim jedinim posmieškom izlerala iz njegovog srca ves spomenek na Lauru.

David je ozdravel ali u istom hipu je počutil, da je zbetežal. Zaljubil se je onog hipa u drugu Lauru. I to je baš najčudnovitija stvar sudbine, da se je i ova dievojka izbilja Laura zvala te je to tak izgledalo kak da su Davidu same Laure sudjene.

Pograbi odmah trubentu i zaigra melo-diju pjesme:

»Opazite te i ljubiti, bilo j dielo jednog hipa . . .«

Laura je bila takajše muzikalno odhran-jena, pak je ovu trubentaševu ariu i od-mah razmela, a jer se je i njoj taj zanimivi čoviek činil, da bi mogel ugodnim postati, prskoči hitro k-klaviru, otvori pokrov, za da se bude glas daleko čul pak zaigra na pamet — bez notah ariu:

»Ljubim Te ljubim, ne reči nikomu,«
»Dok nas u cirkvi ne vienčaju!«

Taj nenadani i uspješni muzikalni do-govor je Davida na toliko u vis dignul, da je od veselja i iz zahvalnosti zatruben-tal »fanfaru« koja se je skoro na pol mile daleko čula.

Gospodična Laura je to razmela te je odmah potčela k-klaviru, ali već nije imala

vriemena, da odgovori, jer se u tum hipu vrata sobe odpru a u sobu nahrupi gospon Farkas, njezin otac, posiednik kuće i mesar.

»Kaj je to? Zar su došli husari?« — za-pita on.

Laura pocrveni do lasih i nekak sme-teno i tiho spentla:

»Neznam papa!«

Farkaš stupi k-obloku i opazi Davida, koj iznova svoju trubentu obrne prama nje-govoj kući i zatrubenta tak silni glasa siromaš-koza mesara odbil od obloka. Obodvima ru-kama sačepivši vuha, gledal je sav prepla-šen i blied svoju kćerku Lauru.

»Em valjda nestanuje tu naproti nam trubentaš?« — zapita on.

»Neznam papa!« — odgovari ona.

»Zapri hitro oblok!« — zapove na to — zapove na to — »Jaj, moji živci — moje žile — bude mi još bubnjić u uhu puknul. A kak dugo već stanuje taj čo-viek tu?«

»Neznam papa!« — odgovori ona opet.

»Jeli je Morandini obnorel, da je na kvartir vzel trubentašu?« — pita on.

»Neznam papa!« — odgovori opet ona.

»No, toga mi još treba« — veli on —

»Valjda me hoće izlterali iz vlastite kuće?«
»Neznam papa!«

»To već nije za podnesti!« — krikne sad zdvojno — »Jeli ti čuješ kak taj ni-starija trubenta, da der mi se želudac steple. Ja bum već Moradinia pital, jeli se to za solidnoga gospodina pristoji, ovakovoga lai-maša na kvartir uzimati, koj cielu ulicu buni? — Idem odmah knjemu!«

I izbilja otide. Gospodična Laura pris-koči hitro k-obloku i odpre širom oba kriila. David to niemo očitovanje pozdravi opet fanfarom iz svoje trubente, da su se sve stiene tresle.

Stari Farkas nije puno opravil pri svo-jem susedu, kuće gospodaru gospodin Mo-randini nije o tom niti čuti hotel, da bi svojomu novomu kvartirniku odpovedal stan, pače se je veselil, da ima u svojoj kući trubentaša, — koj je bil na tom instru-mentu — pravi majstor, — pak jer je taj trubentaš imal svoju sobicu u kući dosta daleko od sobe kuće gospodara, to je čovo-mu bilo ugodno slušati, kad je on po koju od onih starih zatrubental: »Szeretlek én egyetlen egy virágom«, koje su staroga gos-podina na mlada njegova lieta i na različite Irene, Olge, Irme i ostaie druge, siećale. —

Stari se je Farkaš povrnul ves zdvo-jen i prem se je preselil u najstražnji diel svoje kuće, ipak nije našel mira, jer je glas

vu deteta našle, meso su mu svinje pojele. Nebrizljivo mater su prijavili sudu.

Stréla.

Vu Simon Péter Saud občine stanovnika na gradiskim bregu stojeću pivnicu je strela vudrila i na pepel spravila. Kak nam javiju Pati István i Mándó István ognjogasci iz Mihald občine su 7 hl. vina 5 aznih lagvov i drugo kaj-kaj oslobodili.

Buna vu klini.

Nazadnje su se ipak naravnale vlade, da gdo bude glavni komendant vojskaha. Waldersee grof ova osoba, gdo bude vodil europejce proti kinezom. Europejske vojske su već započeli put proti Pekingu gde su deputati, koji morebiti sada živiju zadnje dane. Više krat dojde telegram iz Pekinka za pomoć. Ali njim je pomoći nemoguće. Morebiti, da budu ostavili Pekinga ali nezato da vu Tienčin idu, nego bude je Tungpusiang, gdo sa vojskom proti europejcom ide sobom peľjal i ako gvine nad našimi deputate da zaklati ako naši gvineju i onda nje zakole iz osvete.

Velika tatbina penezah.

Na pošti vu Sebes-Kellemesu su velikoj peneznoj tatbini došli na sléd Bott Jakab 41 ljet star poštamester je 42 jezere korun vkral, a zatem pak pobeget. Bott je prošlog meseca išel vu Pötytyénbe vu kupališće; ali za nekoi dan su mu domači dobili od njega jednu kartu iz Budapeste. Od onda je zginiul. Sloboda terminuš mu je prošlog meseca 29 hodil doli ali on je ne došel nazad Kasaisko postarskoravnateljstvo je zbog toga vizitiral na pošti i znašlo se je, da 42 jezer korun fali. Taki su prijavili to pri sudbenim stolu, — koj sada iskati da Botta. Sigurno je, da je puta prama Americi vzel.

Davidove trubente dopiral i onamo. U uhih mu je uvijek šumelo, a to je bilo strašno.

»To je prava izraelska trubenta.« — znal je srdito reći svojji kćeri — »i to ona, kojom su rušili zide Jericha.«

»Neznam papa!« — bil je njezin jedini odgovor.

Život siromaškoga Farkaša bil je od onog dana izbilja zubi. Nije imal mira niti po danu niti po noći, jer David je bil strastven mužiškaš i pun veselja, da je konačno našel kuće gospodara, koj trubentu rado sluša pak si je od veselja znal kad kad i ponoći koju zadržati. Stari Farkas je bil ves napet, dapače i apetita k jetu je izgubil.

Mučil se je ovak tri tjedna. Onda se odlučil na veliko dielo. Siedne k stolu i napiše Davidu list. Obeća mu pet sto forinti, ako se odmah iz te ulice nekam drugam odseli.

»Niti za milijun ne!« — odgovori David na kratko.

Staromu Farkašu je sad malo falelo, da nije obnored od srditosti, ali nije nikaj mogel učiniti svomu neprijatelju, jer je David držal za svojega prirodjenoga neprijatelja. Zateknu si je anda vaťom vuha, te je krsćanskom strpljivosti čekal svoju smrt.

Medjutim se je ljubav med mladimi, čim dalje tim više razvijala i već su si liste pisali. Svakog jutra, a i više krat po danu su si kroz oblok rukami kušće dohitali,

Male novosti iz Medjmurja.

Nesreća. Kodba Antal iz Kercese občine je prilikom inlatenja s jednom rukom tak blizu dosegel k mašini, da mu je ova ruka združnula. Nesrećnoga čoveka su vu fridauski špital odpeljali gde ga vraćiju. — **Tatbina.** Iz Muracsányiskih tratah su prošlog m. 30-ga vu jutro nepoznati krivci dvě kobile vkrali. Obedve su tri ljeta stare, jedna je pisana a druga žuta. Krivce išćeju. — **Vizita.** Zvrhu pešičkih soldatov bude vu Letenju, Perlaku i vu Čakovcu novembra 23-ga službena vizita.

Nekaj za kratek čas.

M a k a r v e o d m a h.

Jednoga mladoga na norije sposobnoga gospona pozove jedankrat na obed jeden bogat gospon, za koga je bilo poznati, da je vu vsem jako skup.

Taj mladi gospon misleći, da bude fini obed dobil pri bogatašu, pripravil si je želudca tak, da bi i željezo mogel precerati. Nego obed je bil tak tenek i kratek, da je naš mladić iskal priliku sčim prije vujti od bogataša, da ide vu koju krému, da si pomiri želudca, koj je proti takvomu obedu počel mrmljati.

Hvala vam lépa, da ste me pohodili veli bogataš po obedu — pak onda dojdite k-meni višekrat. Akopřem bi mi mogli morebiti povedali i vezda, da se vas morem opet nadjali k obedu? Jako bude mi drago.

Gda? — či očete, makar ve odmah, odgovori mladić.

jednom riečju: oni su uz povoljan vietar brodili po moru ljubavi.

V tom hipu priskući Farkašu i zaljubljenim slučaj u pomoć. Staromu Farkasu najme dojde u ruke list, kojega je David Lauri pisal. Farkas dakako iz tog lista sazna sve i spozna u njem prst providnosti.

Dozove odmah k sebi kćerku i pokazavši joj list zapita ju: »Ti se izbila nebi bojala postati ženom toga trubentaša?»

»Nebi papa!« — odgovori ona kratko i veselo.

Za tim ode on odmah k Davidu: »Gospodin trubentaš! Vi ljubite moju kćer Laura!« — reče pokazavši mi list.

»Ljubim, i to iz sveg srca!« — odgovori David sigurno.

»Ako joj ja dam dvedeset hiljada forinti miraza i opremu, hoćete li ju ženiti?« — zapita dalje Farkas.

»Još danas makar!« — vikne veselo trubentaš.

»Ali pod jednom pogodbom! — veli opet Farkas.

»Pod kojom?« — zapita David — »Obećajem sve unapred!«

»Da se odselite odmah iz ove ulice!« — zaključil Farkas.

I tako se je konačno i sbilo i mladi su sretni postali.

Em. Kollay.

Tak već i preuzvišeni kralj...?

Capar Pavlek je nekakvu pravdu imel svojim kumom, Gjohar Florjanom, zbog jedne zemlje.

Kada su na sud došla, sudec prečita pred njimi da ta zemlja se. . . .

»Vu ime preuzvišenoga kralja . . . Capar Pavleku odsudi.«

Ali to se pak Gjoharu ně dopalo, i zato je apeliral proti sudu. I zaisto, nije bedasto činil, ar kr. tabla je isto to zemlju njemu odsudila. Kada su pred Caparom preglasili, da: »Vu ime preuzvišenoga kralja . . . ta zemlja se ima Gjohar Florjanu prek dati« — počoše se po glavi i veli:

Ej, ej, — tak već i preuzvišeni kralj premenja svoje reči! Pred tēm je meni odsudil, a ve pak opet kumu, Gjoharu! To je ně pravica!

I opet je apeliral proti sudu. —

P o m o r i m i p a j d a š!

X. kolegijuma dijaki presiljeni od velike zime odidu vu varaš, da pregledneju, jeli bi se de kakvo drěvo našlo za vkrali.

Kak se po vulici šećeju, vu dvoru N. professora spaziju jedno dugo i debelo drěvo, — koje bi njim — kak su si misliti — ran dosta bilo. — Odlučiju, da kak se brz zamračil, odmah se odpraviju po njega, da ga posvojjaju. —

I tak se pripetilo, Kak su drěvo vun donesli iz dvora, spaziju, da proti njim ide ravno takvu formu čovek, kak su oni. Odmah ga zastaviju i jeden mu veli:

Pomori nam pajdaš! Preveč je zmekho to drěvo!

I pajdaš njim pomore.

Kada dimo dojdu, opet zakriči nad njim:

Pajdaš, vužji šibicu!

I pajdaš posluhne.

Nego dijaka vu tēm hipu samo da zimica nestepe, kada pred sobom spaziju svojega professora, čije drěvo su vkrali.

Ali professor se v tek nasmije, i veli:

No, nikaj zato, prijatelji, samo treba to drěvo nazad odnesti! Nego ve vam nebun pomagal.

Hrusóczy Elek.

Gabona árak. — Ciena žitka.

I m.-mázsa.	I m.-cent.	kor. érték
Buza	Pšenica	14.20 —
Zab	Zob	10.00 —
Rozs	Hrř	10.00 —
Kukoricza uj	Kuruza nova	12.50 —
» » ó	» stara	00.00 —
Árpa	Ječmen	10.40 —
Fehér bab uj	Grah beli	12.50 —
Sárga » »	» žuti	11.50 —
Vegyés » »	» změšan	11.00 —
Lenmag	Len	24.00 —
Bükköny	Grahorka	11.00 —

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyilttér[®]

E rovat alatt közöltékért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

Foulard-selyem-ruha 8ft 40 krtól

felebb — 14 méter! póstáber és vámmentesen szállítva! Minták póstafordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehéres és színes «Henneberg-selyem» 45 krtól 14 ft 65 krig méterenkint.

Henneberg G. selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Üzleteladás.

Vegyeskerekedést Koton hajlandó vagyok azonnal átadni.

Bővebbet a tulajdonosnál özv. Rabenstein Samunénál Kotonon.

677 2—3

M. K. ECYETEM
VEGYTANI INTÉZETE:
A
KRISTÁLY
SZT LUKACSFURDOI
HECZYFÖRRÁS
IGENTISZTA
BICARBONAT
ÁSVÁNYVIZ
KAPHATÓ:
FÜSZKERESKEDÉSEKBE
VENDEGLOKBE
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZO KOSZIBAN.

Csáktornya kizárólagos raktár:

Strahia Testrérek fűszer, csemege és ásványvíz kereskedésében.

Schneider-féle **Páfrány-tokocskák** (Galandócs elhajtó) **Millió embernek** ezer visszaadta teljes **egészséget!** Kik galandfregben és gyomorobjan szenvednek.

Pántlikagiliszta fejestől, a páfrány-tokocskák által fájdalom nélkül, jótállás mellett, a legrovidebb idő alatt (6 perc alatt) teljesen elhajtják. Ezen kitűnő gyógyszer fájdalom, nélküli gyors és biztos eredményt jótállás nyújtják. Nem árt, ha pántlikagiliszta féreg jelen van. — Az életkor megjelölendő. — **Törvényesen védve.** Egy eredeti doboz pontos használati utasítással a bel- és külföld részére 4 ft postai utánvétellel vagy 3.50 előre való behűlésre. **A pántlikagiliszta tünetei a következők:** Az arcz halványoságra, bagyadt tekintet, kék szemkariák, lesoványodás, elnyákosodás, bevon nyelvé, emésztetlenség, étvágytalanság felváltva mohó étvágygal, gyakori rosszullet vagy éppen ájulások s szédülés főleg éhgyomornál, egy gömbölyg felszállású egész a nyakig, nyálösszegyülemelés, a test megfagyadása, gyomororsó, gyomorhív, gyakori felfúvás, belgörgés, hengergörgés, hullámszerű mozgások, szúró, szivó fájdalom és szúrások a belekben, szivulogás, a vérkeringés rendellenességei, különösen nőknél, gyakori véletlenül beálló főfájás, a bűskomorságra való hajlam, életuntagság és a halál ohajtása.

Egyedül valódi kapható: SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél, Resicán, Fő-utca 55. (Délmagy. orsz.)

723. sz. 1900. Árverési hirdetmény.

Alulírott bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közölni teszi, hogy a perlaki kir. írásbír. 1900. évi V. 408/1. számú végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki lakos javára Szovár Jakab és társa novákoveci lakosok ellen 210 kor. s jár. erejéig 1900. évi július hó 16-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2684 koronára becsült következő ingóságok u. m.: 6 ló, 2 csikó, 2 pajta, 2 szekér, 2 kas, 2 sertvényöl és széna nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. írásbíróság 1900. évi V. 408/2. sz. végzése folytán 210 kor. tökévelés, ennek 1900. évi május 23-tól járó 6% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 93 kor. 75 f.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen vagyis Novákovecen leendő eszközésére

1900. évi aug. hó 18. napjának d. u. 3 órája

határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek becsiron alul is el fognak adni. 693

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és fölül foglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon 1900. aug. hó 5-én.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó

2878. tk. 900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csáktornyai kir. bíróság mint tkvi hatóság közölni teszi, hogy kiskoru Zsni-dár István, Ferenc és Francziska végrehajlatóknak Zsni-dár Vince végrehajtást szenvedő elleni 41 kor. 90 fil. tökévelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a nagy-kanisai kir. lövszék és a csáktornyai kir. bíróság területén levő a felső-hracsáni 181. sztkvben A721. hrsz. ház 36. sz. a. udvar és gyümölcsös, 595 □ ölnék Zsni-dár Vince néven levő 1/4 részére 259 k., az V. hegykerületi 44. sztkv. A753. hrsz. a. szőlő, gyümölcsös legelő és erdő 1 hold 211 □ ölnék Zsni-dár Vince néven álló 1/2 részére 1412 koronában az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelté, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az

1900. évi auguszt. hó 27. napján délelőtt 9 órakor

Dráva-Csány községhezánál, **delután 3 órakor** az V. hegykerület községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsírának 10% vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelelt árfoylammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelelt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényét átszolgáltatni.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Csáktornya, 1900. július 10. 675

Löbl Imre-féle

jóforgalmu fűszer és liszt üzlet

a Deák-utczában (Nuzsy-féle ház)

f. é. október hó 1-re kiadandó.

Bővebbet:

Rosenberg Lajos bérlőnél.

678 1—2

A járadékpapírok, valamint az állami- és magánsorsjegyek jelenlegi alacsony árfoylama ezek megvételét meglakarított összegek legjobb elhelyezésére ajánlatossá teszi. Bővebb felvilágosítást nyújt a

Bankegyesületi Váltóüzlet Részvény-Társaság, Budapest,

mely ily államkötvényeket, valamint állami- és magánsorsjegyeket olcsó havi részletre, több évi lefizetésre elad.

==== **Képviselek** ====

kik ily értékpapírok eladásával, valamint sorsjegytársaságok összeállításával foglalkozni ohajtának, magas jutalékban részesülnek.

679 1—3

693. sz. v. 1900.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közölni teszi, hogy a perlaki kir. bíróság 1900. évi Sp. I. 10/4. sz. végzése következtében dr. Tamás János perlaki lakos javára Kozánis Mihály és társai perlaki lakosok ellen 110 k. 34 f. s jár. erejéig 1900. évi július 7-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1700 kor. becsült ingóságok u. m.: 4 ló és 1 pajta nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. bíróság 1900. évi V. 407/2. számú végzése folytán 110 k. 43 f. tökévelés ennek 1900. évi január hó 10. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 60 k. 50 f.-ben bíróilag már megállapított költségek erejéig a helyszínen, vagyis Perlakon leendő eszközésére

1900. évi augusztus hó 17. napjának d. u. 3 órája

határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek szükség esetén becsiron alul is el fognak adni. 699

Amennyiben az előverezendő ingóságokat mások is le és fölül foglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon, 1900. auguszt. 2-án.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó.

Hirdetmény.

Benkovecz község tulajdonát képező a kis-szabadkai vasuti megálló helynél levő

Uj korcsmaház

1900. évi szeptember hó 2-ik napján d. u. 4 órakor a helyszínen nyilvános árverés útján 3 évre haszonbérbe adatik. — Bővebbet az alulírott nál. Kelt Benkovecen, 1900. auguszt. hó 6-án.

Horváth Imre
közs. bír.

691

Keil-lakk

(GLASUR)

legkitünőbb mázoló szer puha padló számára.

Padló-fényesítő

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 45 kr.

Arany-fénymáz

képekreték stb. beárazására. 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glaser“-fénymáz

legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. újonnan befestésére. 1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa czégnél Csáktornyan.

690 1-8

Egy jó családból való fiu

tanulónak

felvétetik Tomka György vas- és fűszerkereskedésében
Alsó-Lendván. 692

Szagtalan és nyomjában száradó

Valódi Christoph-lakk kérendő

Ezen gyártmány törvényileg védve van

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Lehetővé teszi, hogy a szobák a másodlagos használat után, mivel a kellőmennyiségű szag és a lassú, ragadós száradás, Emellett a használati olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolás. A palló nedves tárgyakkal feltörülhető, anélkül, hogy elvesztené fényét. Meg kell különböztetni:

színezett szobapalló-fénymáz,
sargabarát és mahagonbarát, mely akár csak az olajfesték fölé is a palló s egyáltalán fényt is ad. Edert egyaránt a simább régi vagy új pallóra. Teljesen betölt minden foltot, korábbi mázolás stb; van azután

„iszta fénymáz (színezetlen)
uj padlóra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parketre s olajfestékekkel már bemázolt egészen új padlóra való. Csak fényt ad, emellett nem fűli el a fémeket.

Postacím: Környelől 35 négyzet méter. (Két középnyagú szobára való) 5 fr. 90 kr., vagy 9¹/₂ márk.

A következő megrendelések minden városban, ahol rakta- raktárak vannak, ide küldendők. Mintamázolások és ahol- raktárak ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tessék jól vizsgálni a „cégre s a gyári jegyre, mivel ez a több mint 150 éves letéző gyártmányt sokféle utánozóknak és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a célnak meg nem felelő minőségben hozták forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója,
Prága. K. Berlin.
Zürich.
Csáktornyan: Gráner Testvéreknel.
542 6-10

Hirdetmény.

A mura-siklói róm. kath. elemi népiskolánál üre-
sítésbe jött kántortanítói állásra pályázat hirdettetik.

Javadalmazása:

1. Évi készpénz fizetés 630 kor.
2. Lakás, mely áll 3 szoba, konyha, éléskamra és egy pinczéből.
3. A szükséges gazdasági épületek.
4. 6 hold (1200 □ öles) szántóföld és rét, 2 kert, és 1¹/₂ hold erdő hasznélvezete.
5. 9 régi öl tűzifa a miből a tanterem is fűtendő.
6. A kántori teendőkért befolyandó stola-jövedelem mintegy 240 kor.

Tanítási nyelv: magyar, horvát. A megválasztandó tanítói köteles az ismétlődő iskolai tankötelesek oktatását külön díjazás nélkül végezni.

Kérvények okmányolva f. é. augusztus 28-ig iskola-
széki elnökséghez intézendők. Személyes megjelenés meg-
kívántatik.

A választás auguszt. 28-án fog megtartatni.

Mura-Siklós, 1900. augusztus 8-án.

Kotter Marton
plébános, isklsz. elnök.

680

Kollárts Imre
iskl. jegyző.

564. sz. 1900.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. bíróság 1899. évi Sp. II. 524/3. számú végzése következtében dr. Tamás János perlaki ügyvéd által képviselt Szaecics Mihály jákovecezi lakos javára Kozáncics Mihály perlaki lakos ellen 80 kor. s jár. erejéig 1900. évi január hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 760 kor. becsült következő ingóságok, u. m.: 1 ló, 1 sertésöl, 2 koci és 1 kukoriczakas nyilvános árverésen el-
adatk.

Mely árverésnek a perlaki kir. járás-
bírószág 1900. évi V. 49.5. számú végzése folytán 80 kor. tőkekövetelés, ennek 1899. szept. 24. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 62 kor. 60 fil-ben bíróság már megállapított költségek erejéig a hely-
színen, vagyis Perlakon leendő eszközésére

1900. évi augusztus hó 17. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándé-
kozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. 698

Amennyiben az elárverezendő ingósá-
gokat mások is le és fölűfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. ér-
mében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Perlakon, 1900. auguszt. 2-án.

Sós Frigyes kir. bír. végrehajtó